1 Ganesha Atharva Sheersham

1.1 Anuvaka 0

ॐ भ॒द्रङ् कर्णेभिश् शृणु॒ यामं देवाः ।
भ॒द्रं पंश्ये मा॒क्ष भि॒र्य जंत्राः ।
स्थि॒रै रङ्गैँस् तुष्टु॒वागं् संस्त॒ नूभिः ।
व्यशेंम दे॒वहिं तं॒यँ दायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रों वृ॒द्धश्रंवाः ।
स्व॒स्ति नः पू॒षा वि॒श्व वेंदाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यों॒ ,अरिंष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पतिंर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-श्शान्ति॒-श्शान्तिः ॥

1.2 Anuvaka 1

ॐ नं नमंस्ते ग॒णपंतये ।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्ष॒न् तत्त्वंमसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒ङ् कर्तां ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वलं॒ हर्तां-ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒न् धर्तां-ऽसि ।
त्वमेव सर्वङ् खल्विदं ब्रह्मा॒सि ।
त्वं साक्षा दात्मां-ऽसि नि॒त्यम् ॥ 1 ॥

1.3 Anuvaka 2

ऋतं वच्मि । सत्यं-वच्मि ॥ 2 ॥

1.4 Anuvaka 3

अव त्वं माम् । अवं वक्तारम् ।
अवं श्रोतारम् । अवं दातारम् । अवं धातारम् ।
अवानू चा नमव शिष्यम् । अवं पश्चात् तात् ।
अवं पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् ।
अवं दक्षिणात्तात् । अवं चोर्ध्वात्तात् ।
अवा धरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहिं समन्तात् ॥ 3 ॥

1.5 Anuvaka 4

त्वं वान् मयस् त्व-ञ्चिन्मयः ।
त्व मानन्द मयस् त्वं ब्रह्ममयः ।
त्वं सच्चिदा नन्दाद् वितीयो-ऽसि ।
त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

त्वञ् ज्ञान मयो विज्ञा नंम यो॒-ऽसि ॥ ॥

1.6 Anuvaka 5

सर्वञ् जगदिदन् त्वंत् तो जा॒यते ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वंत् तस् ति॒ष्ठति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयि लयं मेष्य॒ति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयिं प्रत् ये॒ति ।
त्वं भूमि रापो-ऽनलो-ऽनिंलो न॒भः ।
त्वञ् चत्वारि वाँक् पदा॒नि ॥ 5 ॥

1.7 Anuvaka 6

त्वङ् गु॒ण त्रंयाती॒तः । त्वं अवस्था त्रंयाती॒तः ।
त्वन् दे॒ह त्रंया ती॒तः । त्वङ् का॒ल त्रंयाती॒तः ।
त्वं मूला धारस् थितों-ऽसि नि॒त्यम् । त्वं शक्ति त्रंयात्म॒कः ।
त्वां-योंगिनो ध्यायंन्ति नि॒त्यम् ।
त्वं ब्रह्मा त्वं विँष्णुस् त्वं रुद्रस् त्व मिन्द्रस् त्व मग्निस्
त्वं वाँयुस् त्वं सूर्यस् त्वञ् चन्द्रमास् त्वं ब्रह्म॒ भूर्भुव॒स् स्वरोम् ॥ 6 ॥

1.8 Anuvaka 7

ग॒णादिं पूर्वं मुच्चा॒र्य॒ व॒र्णादिन् तद न॒न्तरम् ।
अनुस् वारः पर॑ त॒रः । अर्धेँन् दुल॒ सितम् ।
तारे॑ण ऋ॒द्धम् । एतत् तव मनु॑स्व रू॒पम् ।
गकारः पूँर्व रू॒पम् । अकारो मध्य॑म रू॒पम् ।
अनुस् वारश् चाँन् त्य रू॒पम् । बिन् दुरुत्त॑र रू॒पम् ।
नाद॑ः सन्धा॒नम् । सगं् हि॑ता स॒न्धिः ।
सैषा गाणे॑श वि॒द्या । गण॑क ऋ॒षिः ।
निचृद् गाय॑त्रीच् छ॒न्दः । श्री महा गणपति॑र् देवता ।
ओ-ङ्ग-ङ्ग॒णप॑तये नमः ॥ 7 ॥

1.9 Anuvaka 8

एक द॒न्ताय॑ वि॒द्महे॑ वक्र तु॒ण्डाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दन्ती प्रचो॒दयाँत् ॥ 8 ॥

1.10 Anuvaka 9

एक द॒न्तञ् च॑तुर् ह॒स्तं॒ पा॒श म॑ङ्कुश॒ धारि॑णम् ।
रद॑ञ्च॒ वर॑दं ह॒स्तै॒र् बि॒भ्राणं॑ मूष॒ कध्व॑जम् ।
रक्तं॑ ल॒म्बोद॑रं शू॒र्प॒ कर्णकं॑ रक्त॒ वास॑सम् ।

रक्तं ग॒न्धानु॑ लिप्ता॒ङ्गं॒ र॒क्त पु॑ष्पैस् सु॒पूजि॑तम् ।
भक्ता॑नु॒ कम्पि॑नन् दे॒व॒ञ्ज॒ गत् का॑रण॒ मच्यु॑तम् ।
आवि॑र् भू॒तञ्च॑ सृ॒ष्ट्या॒दौ॒ प्र॒कृतेः॑ पुरु॒ षात्प॑रम् ।
एव॑न् ध्या॒यति॑ यो नि॒त्यं॒ स॒ योगी॑ योगि॒नां वँ॑रः ॥ 9 ॥

1.11 Anuvaka 10

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथ पतये
नमस्ते-ऽस्तु लम्बोद रायैक दन्ताय विघ्न विनाशिने
शिवसुताय श्री वरद मूर्तये॒ नमो नमः ॥ 10 ॥

1.12 Anuvaka 11

एतद थर्व शीर्षं योऽधी॒ते स ब्रह्म भूयां॑य क॒ल्पते ।
स सर्व विघ्नैँर्न बा॒ध्यते । स सर्व त्रसुखं॑ मेध॒ते ।
स पञ्च महापापाँत् प्रमु॒च्यते ।
सा॒य मंधीया॒नो॒ दिवसकृतं पापं॑न् नाश॒यति ।
प्रा॒त रं॑धीया॒नो॒ रात्रिकृतं पापं॑न् नाश॒यति ।
सायं प्रातः प्रं॑युञ्जा॒नो॒ पापो-ऽपां॑पो भ॒वति ।
सर्व त्राधी यानो ऽपविं॑घ्नो भवति । धर्मार्थ काम मोक्षं॑ञ्च वि॒न्दति ।
इदम थर्व शीर्ष मशिष्यायं॑ न दे॒यम् ।
यो यदि मो॑हाद् दा॒स्यति स पापी॑यान् भ॒वति ।

सहस्रा वर्त नाद्यं यङ्कामं मधी॒ते तन्त मनेंन सा॒धयेत् ॥ 11 ॥

1.13 Anuvaka 12

अनेन गणपति मंभि षि॒ञ्चति स वाग्मी भ॒वति ।
चतुर् थ्या मनंश् नन् ज॒पति स विद्यां वान् भ॒वति ।
इत्य थर्वंण वा॒क्यम् ।
ब्रह्माद्या॒ वरंणं वि॒द्यान् नबि भेति कदांच ने॒ति ॥ 12 ॥

1.14 Anuvaka 13

यो दूर्वाङ् कुंरैर्य॒ जति स वैश्रव णोपंमो भ॒वति ।
यो लांजैर् य॒जति स यशोंवान् भ॒वति । स मेधांवान् भ॒वति ।
यो मोदक सहस्रेंण य॒जति स वाञ्छित फलमं वाप्नो॒ति ।
यस् साज्य समिंद् भिर् य॒जति स सर्वं लभते स संर्वं ल॒भते ॥ 13 ॥

1.15 Anuvaka 14

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्रांह यि॒त्वा सूर्य वर्चंस्वी भ॒वति ।
सूर्यग्रहे मंहा न॒द्यां प्रतिमा सन्निधौ वा ज॒प्त्वा सिद्ध मंन्त्रो भ॒वति ।
महा विघ्नांत् प्रमु॒च्यते । महा दोषांत् प्रमु॒च्यते ।

महा पापाँत् प्रमु॒च्यते । महा प्रत्य वायाँत् प्रमु॒च्यते ।
स सर्वं विद् भवति स सर्वं विद् भ॒वति ।
य एंवं वे॒द । इत्युंप॒निषंत् ॥ 14 ॥

1.16 Anuvaka 15

ॐ भ॒द्रङ् कर्णेभिश् शृणु॒ यामं देवाः ।
भ॒द्रं पंश्ये मा॒क्ष भि॒र्य जंत्राः ।
स्थि॒रै रङ्गैँस् तुष्टु॒वागं् संस्त॒ नूभिः ।
व्यशेंम दे॒वहिं तं॒यँ दायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रों वृ॒द्धश्रंवाः ।
स्व॒स्ति नः पू॒षा वि॒श्व वेंदाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यों॒ ,अरिंष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पतिंर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-श्शान्ति॒-श्शान्तिः ॥

2 Ganesha Sooktam

आ तू नं इन्द्र क्षु॒मन्तँं चि॒त्रं ग्रा॒भं सं गृंभाय ।
म॒हा॒ह॒स्ती दक्षिंणेन ॥ 1 ॥
वि॒द्मा हित्वाँ तुवि कू॒र्मिन् तु॒विदेँष्णं तु॒वी मंघम् ।

तु॒वि॒ मा॒त्र मवो॑भिः ॥ 2 ॥
न॒हित्वाँ शूर दे॒वान मर्ताँ॑ सो॒दित्सँन्तम् ।
भी॒मन्न गां वा॒रयँन्ते ॥ 3 ॥
एतो॒न् विन्द्रं॒ स्तवा॒ मेशाँ॑ नं॒वस्वः॑ स्व॒राजम्॑ ।
नरा धंसा मर्धि षन्नः ॥ 4 ॥
प्रस्तौ॑ ष॒दुपं गासि ष॒च्छ्र व॒त्सामं गी॒य माँनम् ।
अ॒भि राधं साजुगुरत् ॥ 5 ॥
आ नौ॑ भर॒ दक्षिंणे ना॒भि स॒व्येन॒ प्रमृंश ।
इन्द्र॒ मानो॒ वसो॒र्निभाँक् ॥ 6 ॥
उपं क्रम॒स्वा भंर धृष॒ता धृंष्णो॒ जनाँनाम् ।
अदाँ शूष्ट रस्य॒ वेदंः ॥ 7 ॥
इन्द्र॒य उ॒नुते॒ अस्ति॒ वाजो॒ विप्रैंभि॒: सनिंत्वः ।
अ॒स्माभि॒: सुतं संनुहि ॥ 8 ॥
स॒द्यो॒ जुवंस्ते॒ वाजाँ, अ॒स्मभ्यँ॑ वि॒श्वश्चँन्द्राः ।
वशैँश्च म॒क्षू जंरन्ते ॥ 9 ॥
ग॒णानाँ॑ त्वा ग॒णपंतिं हवामहे
क॒विं कंवी॒नामुंप॒मश्रंवस्तमम् ।
ज्ये॒ष्ठ॒राजं॒ ब्रह्मंणां ब्रह्मणस्पत॒
आ नंः शृ॒ण्वन्नू॒तिभिंस्सीद॒ सादंनम् ॥ 10 ॥
नि षु सीँद गणपते ग॒णेषु॒ त्वामाँहु॒र् विप्रंतमं कवी॒नाम् ।
न ऋ॒ते त्वत् क्रिंयते॒ किं च॒नारे म॒हा म॒र्कं मंघवञ्चि॒त्र मंर्च ॥ 11 ॥
अ॒भि॒ख्यानौ॑ मघव॒न् नाधं माना॒न्त् सखे॑ बो॒धि वंसुपते॒ सखीँनाम् ।

रणँ कृधि रण कृत्सत् यशुष्मा भंक्ते चिदा भंजा राये, अस्मान् ॥12॥
ॐ शान्ति-श्शान्ति-श्शान्तिः ॥

3 Purusha Sooktam

3.1 Beginning

ओं तच्छं योरावृंणीमहे । गातुं यज्ञायं ।
गातुं यज्ञपंतये । दैवीँः स्वस्तिरंस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम् ।
शन्नों अस्तु द्विपदेँ । शं चतुंष्पदे ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिंः ॥

3.2 Moolam

ओं सहस्रंशीर्षा पुरुंषः । सहस्राक्षः सहस्रंपात् ।
स भूमिं विश्वतों वृत्वा । अत्यंतिष्ठद्दशाङ्गुलम् ।
पुरुंष एवेदगं् सर्वमँ् । यद्भूतं यच्च भव्यमँ् ।
उतामृंतत्वस्येशांनः । यदन्नेंनातिरोहंति ।
एतावांनस्य महिमा ।
अतो ज्यायागं्श्च पूरुंषः ॥ 1 ॥

पादोँऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ । त्रि॒पाद॑स्या॒मृतं॑ दि॒वि ।
त्रि॒पादू॒र्ध्व उदै॒त्पुरु॑षः ।
पादोँऽस्ये॒हाऽऽभ॑वा॒त्पुनः॑ ।
ततो॒ विष्व॒ङ्व्य॑क्रामत् ।
सा॒श॒ना॒न॒श॒ने अ॒भि । तस्माँ॑द्वि॒राड॑जायत ।
वि॒राजो॒ अधि॒ पूरु॑षः । स जा॒तो अत्य॑रिच्यत ।
प॒श्चाद्भूमि॒मथो॑ पु॒रः ॥ 2 ॥

यत्पुरु॑षेण ह॒विषा॑ । दे॒वा य॒ज्ञमत॑न्वत ।
व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒दाज्यम्॑ । ग्री॒ष्म इ॒ध्मश्श॒रद्ध॒विः ।
स॒प्तास्या॑सन्परि॒धयः॑ । त्रिः स॒प्त स॒मिधः॑ कृ॒ताः ।
दे॒वा यद्य॒ज्ञं त॑न्वा॒नाः ।
अब॑ध्न॒न्पुरु॑षं प॒शुम् ।
तं य॒ज्ञं ब॒र्हिषि॒ प्रौक्षन्॑ ।
पुरु॑षं जा॒तम॑ग्र॒तः ॥ 3 ॥

तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त । सा॒ध्या ऋष॑यश्च॒ ये ।
तस्माँ॑द्य॒ज्ञात्स॑र्व॒हुतः॑ । सम्भृ॑तं पृषदा॒ज्यम् ।
प॒शूग्स्ताग्श्च॑क्रे वाय॒व्यान्॑ । आ॒र॒ण्यान्ग्रा॒म्याश्च॒ ये ।
तस्माँ॑द्य॒ज्ञात्स॑र्व॒हुतः॑ । ऋचः॒ सामा॑नि जज्ञिरे ।
छन्दाग्ँ॑सि जज्ञिरे॒ तस्माँ॑त् । यजु॒स्तस्मा॑दजायत ॥ 4 ॥

तस्मा॒दश्वा॑ अजायन्त । ये के चो॑भ॒याद॑तः ।
गावो॑ ह जज्ञिरे॒ तस्मा॑त् । तस्मा॑ज्जा॒ता अ॑जा॒वयः॑ ।
यत्पुरु॑षं॒ व्य॑दधुः । क॒ति॒धा व्य॑कल्पयन् ।
मुखं॒ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू । कावू॒रू पादा॑वुच्येते ।
ब्रा॒ह्म॒णो॑ऽस्य॒ मुख॑मासीत् । बा॒हू रा॑ज॒न्यः॑ कृ॒तः ॥ 5 ॥

ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑ । प॒द्भ्याग्ं शू॒द्रो अ॑जायत ।
च॒न्द्रमा॒ मन॑सो जा॒तः । चक्षो॒ः सूर्यो॑ अजायत ।
मुखा॒दिन्द्र॑श्चा॒ग्निश्च॑ । प्रा॒णाद्वा॒युर॑जायत ।
नाभ्या॑ आसीद॒न्तरि॑क्षम् । शी॒र्ष्णो द्यौः सम॑वर्तत ।
प॒द्भ्यां भूमि॒र्दिश॒ः श्रोत्रा॑त् ।
तथा॑ लो॒काग्ं अ॑कल्पयन् ॥ 6 ॥

वेदा॒हमे॒तं पुरु॑षं म॒हान्तम्॑ ।
आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑स॒स्तु पा॒रे ।
सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॒ धीरः॑ ।
नामा॑नि कृ॒त्वाऽभि॒वद॒न् यदास्ते॑ ।
धा॒ता पु॒रस्ता॒द्यमु॑दाज॒हार॑ ।
श॒क्रः प्रवि॒द्वान्प्र॒दिश॒श्चत॑स्रः ।
तमे॒वं वि॒द्वान॒मृत॑ इ॒ह भ॑वति ।
नान्यः पन्था॒ अय॑नाय विद्यते ।
य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः ।

तानि॒ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन् ।
ते ह॒ नाकं॑ महि॒मानः॑ सचन्ते ।
यत्र॒ पूर्वे॑ सा॒ध्याः सन्ति॑ दे॒वाः ॥ 7 ॥

3.3 Uttra Narayanam

अ॒द्भ्यः सम्भू॑तः पृथि॒व्यै रसा॑च्च ।
वि॒श्वक॑र्मण॒: समव॑र्त॒ताधि॑ ।
तस्य॒ त्वष्टा॑ वि॒दध॑द्रू॒पमे॑ति ।
तत्पुरु॑षस्य॒ विश्व॒माजा॑न॒मग्रे॑ ।
वेदा॒हमे॒तं पुरु॑षं म॒हान्तम् ।
आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑स॒: परस्तात् ।
तमे॒वं वि॒द्वान॒मृत॑ इ॒ह भ॑वति ।
नान्यः पन्था॑ विद्य॒तेय॑ऽनाय ।
प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः ।
अ॒जाय॑मानो बहु॒धा विजा॑यते ॥ 8 ॥

तस्य॒ धीरा॒: परि॑जानन्ति॒ योनिम् ।
मरी॑चीनां प॒दमि॑च्छन्ति वे॒धस॑: ।
यो दे॒वेभ्य॒ आत॑पति ।
यो दे॒वानां॑ पु॒रोहि॑तः ।
पूर्वो॒ यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒तः ।

नमो॑ रु॒चाय॒ ब्राह्म॑ये ।
रुचं॑ ब्रा॒ह्मं ज॒नय॑न्तः ।
दे॒वा अग्रे॒ तद॑ब्रुवन् ।
यस्त्वै॒वं ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात् ।
तस्य॑ दे॒वा अस॒न् वशे॑ ॥ 9 ॥

ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॒ पत्न्यौ॑ ।
अ॒हो॒रा॒त्रे पा॒र्श्वे । नक्ष॑त्राणि रू॒पम् ।
अ॒श्विनौ॒ व्यात्तम्॑ । इ॒ष्टं म॑निषाण ।
अ॒मुं म॑निषाण । सर्वं॑ मनिषाण ॥ 10 ॥

ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

4 Narayana Sooktam

ॐ ॥ स॒ह॒स्र॒शीर्ष॑ं दे॒वं॒ वि॒श्वाक्षं॑ वि॒श्वशं॑भुवम् ।
विश्वं॑ ना॒राय॑णं दे॒व॒म॒क्षरं॑ प॒र॒मं पदम् ।

वि॒श्वत॒: पर॑मान् नित्यं वि॒श्वं ना॑राय॒णग्ं हरि॑म् ।
विश्व॑मे॒ वेदं पुरु॑ष॒स् तद् विश्व-मुप॑ जीवति ।

पतिं विश्वस् यात्मेश् वरगं् शाश्वतगं् शिव-मच्युतम् ।
नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ।

नारायणपरो ज्योति रात्मा नारायणः परः ।
नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः ।

नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।
यच्चं किं चिज्जगत् सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।
अनन्त मव्ययं कविगं् समुद्रेंऽतं विश्व शंभुवम् ।

पद्म कोश-प्रती काशगं् हृदयं चाप्य धोमुखम् ।
अधो निष्ट्या वितस् यांते नाभ्या मुपरि तिष्ठति ।

ज्वाल माला कुलं भाती विश्वस् यायतनं महत् ।
सन्तंतगं् शिला भिस् तुलं बत्याको शसन् निभं ।

तस्यान्तें सुषिरगं् सूक्ष्मं तस्मिन्ँ सर्वं प्रतिंष्ठितम् ।
तस्य मध्यें महानंग्नि-र्विश्वार्चि-र्विश्वतोंमुखः ।

सोऽग्रं भुग् विभंजन् तिष्ठन् नाहां रमजरः कविः ।

तिर्य गूर्ध्व-मंधश् शायी रश्-मयंस् तस्य सन्तंता ।

सं ताप यंति स्वं देह मापां दतल मस्तंकः ।
तस्य मध्ये वह्(न्) निशिखा अणीयों र्ध्वा व्यवस्थिंतः।

नीलतों-यदं मध् यस्था-द्विध् युल्लें खेव भास्वंरा ।
नीवार शूकं वत् तन्वी पीताभाँ स्वत्य णूपंमा ।

तस्याः शिखाया मंध्ये परमाँ त्मा व्यवस्थिंतः ।
स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षंरः परमः स्वराट् ॥

ऋतगं् सत्यं पंरं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गंलम् ।
ऊर्ध्वरेंतं विंरूपाक्षं विश्वरूंपाय वै नमो नमः ॥

नारायणायं विद्महें वासुदेवायं धीमहि ।
तन्नों विष्णुः प्रचोदयांत् ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

5 Vishnu Sooktam

ॐ विष्णो॒र्नुकं॑ वी॒र्या॑णि॒ प्रवो॑चं॒ यः
पार्थि॑वानि विम॒मे रजाग्ं॑ सि॒यो
अस्क॑भाय॒दुत्त॑रग्ं स॒धस्थं॑
विचक्रमा॒णस्त्रे॒धोरु॑गा॒यो
विष्णो॑र॒राट॑मसि॒ विष्णोः॑
पृ॒ष्ठम॑सि॒ विष्णोः॒ श्नप्त्रे॑स्थो॒
विष्णो॒स्स्यूर॑सि॒ विष्णो॑र्ध्रु॒वम॑सि
वैष्ण॒वम॑सि॒ विष्ण॑वे त्वा ॥

तद॑स्य प्रि॒यम॒भिपाथो॑ अश्याम् ।
नरो यत्र॑ देव॒यवो॒ मद॑न्ति ।
उ॒रु॒क्र॒मस्य॒ स हि बन्धु॑रि॒त्था ।
विष्णो॑ प॒दे प॑र॒मे मध्व॒ उत्सः॑ ।

प्रतद्विष्णु॑स्स्तवते वी॒र्या॑य ।
मृ॒गो न भी॒मः कु॑च॒रो गि॑रि॒ष्ठाः ।
यस्यो॒रुषु॑ त्रि॒षु वि॒क्रम॑णेषु ।
अधि॑क्षि॒यन्ति॒ भुव॑नानि॒ विश्वा॑ ।
प॒रो मात्र॑या त॒नुवा॑ वृधान ।
न ते॑ मही॒त्वमन्व॑श्नुवन्ति ॥

उ॒भे तें विद्म॒ रजंसी पृथि॒व्या विष्णों देव॒त्वम् ।
प॒र॒मस्यं विथ्से ।
विचंक्रमे पृथि॒वीमे॒ष ए॒ताम् ।
क्षेत्रांय॒ विष्णु॒र्मनुंषे दश॒स्यन् ।
ध्रु॒वासों अस्य की॒रयो॒ जनांसः ।
ऊ॒रु॒क्षि॒तिगं् सु॒जनिंमाचकार ।
त्रिर्दे॒वः पृंथि॒वीमे॒ष ए॒ताम् ।
विचंक्रमे श॒तर्चंसं महि॒त्वा ।
प्रविष्णुंरस्तु त॒वस॒स्तवींयान् ।
त्वे॒षग्ग् ह्यंस्य॒ स्थविंरस्य॒ नामं ॥

अतों॑ दे॒वा अंवन्तु नो॒ यतो॒ विष्णु॑र्विचक्र॒मे ।
पृ॒थि॒व्याः स॒प्तधामंभिः ।
इ॒दं विष्णु॒र्विचंक्र॒मे त्रे॒धा निदंधे प॒दम् ।
समूंढमस्य पागं् सु॒रे ॥

त्रीणिं प॒दा विचंक्रमे॒ विष्णुंर्गो॒पा अदा॑भ्यः ।
ततो॒ धर्मांणि धा॒रयन्ं् ।
विष्णोः॒ कर्मांणि पश्यत॒ यतों॑ व्र॒तानिं पस्प॒शे ।
इन्द्रंस्य॒ युज्यः॒ सखा॑ ॥

तद्विष्णोः॑ पर॒मं प॒दगं॒ सदा॑ पश्यन्ति सू॒रयः॑ ।
दि॒वीव॒ चक्षु॒रात॑तम् ।
तद्विप्रा॑सो विप॒न्यवो॑ जागृ॒वागं॒ स॒स्समि॑न्धते ।
विष्णो॒र्यत्प॑र॒मं प॒दम् ।
पर्या॑प्त्या॒ अन॑न्तरायाय॒ सर्व॑स्तोमोऽति
रा॒त्र उ॑त्त॒म मह॑र्भवति सर्व॒स्याप्त्यै॒ सर्व॑स्य॒
जित्त्यै॒ सर्व॑मे॒व तेना॑प्नोति॒ सर्वं॑ जयति ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

6 Boo Sooktam

ओं भूमि॑र् भू॒म्ना द्यौर् व॑रि॒णाऽन् तरि॑क्षं मह॒त्वा ।
उ॒पस् थे॑ते देव्यदि ते॒ऽग् निम॑न् ना॒द-म॒न् नाद् या॒या द॑धे ॥ (1)
आऽयङ्गौः पृश् निर॑क् रमी॒ दस॑नन् मा॒तरं॒ पुन॑ ।
पि॒तरं॑ च प्र॒यन्त् सुवः॑ ॥ (2)
त्रि॒गं॒ शद् धाम॒ विरा॑जति॒ वाक् प॑त॒ङ्गाय॑ शिश् रिये ।
प्रत् य॑स्य वह॒द् युभिः॑ ॥ (3)
अ॒स्यप् प्रा॒णाद॑ पान॒त्य॑न् तश् च॑रति रोच॒ना ।
व्य॑ख् यन् मह॒षः सुव॑ ॥ (4)
यत् त्वा॑ क्रु॒द्धः प॑रो॒ वप॑ म॒न्युना॒ यद व॑र्त्या ।

सु॒ कल्पं मग्ने॒ तत्तव॒ पुन॒स् त्वोद् दीं॑पया मसि ॥ (5)
यत्तें॑ म॒न्यु पं॑रोप् तस्य पृथि॒वी मनुं॑ दध्व॒से ।
आ॒दि॒त्या विश्वे॒ तद् दे॒वा वसं॑ वश्च स॒मा भं॑रन् ॥ (6)

मनो॒ ज्योतिं॑र् जुष॒तामाज्य॒म् विच्छिं॑न्नं॒ यं॑ज्ञ॒गं् सं॑मि॒मं दं॑धातु ।
ब्रुह॒स् पतिं॑स् तनु॒ता मि॒मंनो॒ विश्वें॑ दे॒वा, इ॒हमां॑ दयन्ताम् ।
स॒प्त तें॑, अग्ने स॒मिधं॑स् स॒प्त जि॒ह्वास्॒ स॒प्तर्षं॑यस्॒ स॒प्त धामं॑ प्रि॒याणिं॑ ।
स॒प्त होत्रा॑ँस् सप्त॒ धात्वां॑ यजन्ति स॒प्त योनी॒ रा पृं॑णस्वा घृ॒तेनं॑ ।
पुनं॑ रू॒र्जा निवं॑र्त् तस्व॒ पुनं॑ रग्न इ॒षा यु॑षा । पुनं॑र्नः पाहि वि॒श्वतः॑ ।
स॒ह र॒य्या निवं॑र्त् त॒स्वाग्ने॒ पिन् वं॑स्व॒ धारं॑या ।
vish vaps niya वि॒श्व फ्स् निं॑या वि॒श्व त॒स्परिं॑ ।
लेक॒स् सलें॑कस् सु॒लेक॒स् तेनं आदि॒त्या
आज्यं॑ ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु॒ केत॒स् सकेत॒स् सु॒केत॒स् तेनं आदि॒त्या
आज्यं॑ ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु॒ विवं॑स् वा॒ꣳ अदिं॑ति॒र् देवं॑ जूति॒स् तेनं आदि॒त्या
आज्यं॑ ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु ।

मे॒दिनीं॑ दे॒वी व॒सुन्धं॑रा स्या॒द् वसुं॑धा दे॒वी वा॒सवीं॑ ।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒ सः पिं॑तृ॒णाम् श्रोँ॑त्रं॒ चक्षु॒र्मनं॑: ॥ (7)
दे॒वी हिरं॑ण्य गर्भिणी दे॒वी प्र॒सूवं॑रीं॑ ।
दसं॑ने स॒त्यायं॑ने सीद ।
स॒मु॒द्रवं॑ती सावि॒त्री ह॒नो दे॒वी म॒ह्यगीं॑ ।
म॒हा धरं॑णी म॒होव् यथिं॑ष् ठाश्, शृ॒ङ्गे शृं॑ङ्गे य॒ज्ञे यं॑ज्ञे विभी॒ षणीं॑ ॥ (8)

इन्द्रं पत्नी व्याजनीं सुरसिंत इह ।
वायुपरीं जल शयंनी shvayan श्वयन् धारा सत्यन् धोपरिं मेदिनी ।
श्वोपरिं धत्तं गाय ।
विष्णुपत्नीं मंहीं देवीं माधवीं मांधव प्रियाम् ।
लक्ष्मीं प्रियसंखीं देवीं नमाम् यच्युंत वल्लभाम् ॥ (9)
धनुर् धरायैं विद्महें सर्व सिद्ध्यै चं धीमहि ।
तन्नों धरा प्रचोदयांत् ।
महीं देवीं विष्णुंपत्नी-मजूर्याम् । प्रतीचीं मेनागं् हविषां यजामः ।
त्रेधा विष्णुंरुरु गायो विचंक्रमे । महीं दिवं पृथिवी मन्तरिंक्षम् ।
तच् छ्रोणै तिश्रवं-इच्छ मांना । पुण्यग्ग् श्लोकं यजंमानाय कृण्वती ॥ (10)
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिंः ॥

7 Neela Sooktam

ओं निला देवीꣳ शरंणमहं प्रपंद्ये सुतरं सितर से नमः ॥
गृणाहि ।
घृतवंती सवित राधिं पत्यैः पयंस्वती रन्ति राशांनो, अस्तु ।
ध्रुवा दिशां विष्णुं पत् न्य घोंराऽस् येशां नासहं सोया मनोतां ।
बृहस्पतिंर् मातरिश् वोत वायुस् संन्धु वाना वातां, अभि नों गृणन्तु ।
विष्टम्भो दिवो धरुणंः पृथिव्या, अस्ये श्यांना जगंतो विष्णुंपत्नी ॥

ॐ म॒हा॒दे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ विष्णुप॒त्नै च॑ धीमहि ।
तन्नो॑ नीला प्रचो॒दया॑त् ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

8 Durga Sooktam

जा॒तवे॑दसे सुनवा म॒सोम॑मराती य॒तो निद॑हाति॒ वेद॑: ।
स न॑: पर्-ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दुरि॒ताऽत्य॒ग्नि: ॥ (1)

ताम॒ग्निव॑र्णां॒ तप॑सा ज्वल॒न्तीं-वै॑रोच॒नीं क॑र्मफ॒लेषु॒ जुष्टा॑म् ।
दु॒र्गां दे॒वीगं॒ शर॑णम॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑ सितर से॒ नम॑: ॥ (2)

अग्ने॒ त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्थ् स्व॒स्ति भि॒रति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ।
पूश्च॑ पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भवा॑ तो॒काय॒ तन॑याय॒ शंयो॑: ॥ (3)

विश्वा॑ निनो दु॒र्गहा॑ जातवे द॒:सिन्धु॒न्न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्-षि ।
अग्ने॑ अत्रि॒वन् मन॑सा गृणा॒नो॑ऽ स्माकं॑ बोध्य वि॒ता त॒नूना॑म् ॥ (4)

पृ॒त॒ना॒ जित॒गं॒ सह॑मान मु॒ग्र म॒ग्निगं॒ हुवेम पर॒माथ् स॒धस्था॑त् ।
स न॑: पर्-ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॒ क्षाम॑द् दे॒वो अति॑ दुरि॒ताऽत् य॒ग्नि: ॥ (5)

प्र॒त्नोषिं॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॒होता॒नव्य॑श्च॒ सत्सि॑ ।
स्वाञ्चाँ॑ऽग्ने त॒नुवं॑ पि॒प्रय॑स्व॒ास् मभ्यं॑ च॒सौ भ॑ग॒माय॑ जस्व ॥ (6)

गोभि॒र्जुष्टं॑ मयुजो॒ निषि॑क्त॒ंतवे॑न्द्र विष्णो॒ रनु॒सञ्च॑रेम ।
नाक॑स्य पृ॒ष्ठ म॒भि सं॒वँसा॑ नो॒वैष्ण॑वीं-लो॒ँक इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥ (7)

ॐ का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ कन्यकु॒मारि॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दुर्गिः प्रचो॒दयाँ॑त् ॥
ॐ शान्ति॒ः शान्ति॒ः शान्तिः॑ ॥

9 Sri Sooktam

ओम् ॥ हिर॑ण्यवर्णां॒ हरि॑णीं सु॒वर्ण॑रज॒ तस्र॑जाम् ।
च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं जात॑वेदो म॒ आव॑ह ॥ 1 ॥

तां म॒ आव॑ह॒ जात॑वेदो ल॒क्ष्मीमन॑पगा॒मिनीँ॑म् ।
यस्यां॒ हिर॑ण्यं वि॒न्देयं॒ गामश्वं॒ पुरु॑षान॒हम् ॥ 2 ॥

अ॒श्व॒पू॒र्वां र॑थम॒ध्यां ह॒स्तिनाँ॑द प्र॒बोधि॑नीम् ।
श्रियं॑ दे॒वीमुप॑ह्वये॒ श्रीर्मा॑ दे॒वीर्जु॑षताम् ॥ 3 ॥

कां सोस्मि तां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।
पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥ 4 ॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं-लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां-वृणे ॥ 5 ॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तवं वृक्षोऽथं बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसानुदन्तु मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥ 6 ॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर् भूतोऽस् मिराष् ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ 7 ॥

क्षुत्पि पासा मलां ज्येष्ठामलक्षी-र्नाश याम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥ 8 ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीगं् सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥ 9 ॥

श्रीर्मे भजतु । अलक्षीर्मे नश्यतु ।

मनसः कामामाकूतिं-वाचः सत्यमशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां-यशाः ॥ 10 ॥

क॒र्दमे॑न प्र॑जाभू॒ता॒ म॒यि॒ सम्भ॑व क॒र्दम ।
श्रिय॑ं-वा॒ँसय॑ मे कु॒ले॒ मा॒तर॑ं पद्म॒मालि॑नीम् ॥ 11 ॥

आपः॑ सृ॒जन्तु॑स् नि॒ग्धा॒नि॒ चि॒क्ली॒ तव॑स मे॒ गृहे ।
नि च॑ दे॒वीं मा॒तर॒ं श्रिय॑ं-वा॒सय॑ मे कु॒ले ॥ 12 ॥

आ॒र्द्रां॑ पु॒ष्करि॑णीं पु॒ष्टिं॒ पि॒ङ्ग॒लां प॑द्ममा॒लिनीम् ।
च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं-ल॒ँक्ष्मीं जात॑वेदो म॒आव॑ह ॥ 13 ॥

आ॒र्द्रां॑-यः॒ करि॑णीं-य॒ष्टिं॒ सु॒व॒र्णां हे॑ममा॒लिनीम् ।
सू॒र्यां हि॒रण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं॒ जात॑वेदो म॒आव॑ह ॥ 14 ॥

तां म॒ आव॑ह॒ जात॑वेदो ल॒क्षीमन॑पगा॒मिनी॑म् ।
यस्यां॒ हिर॑ण्यं॒ प्रभू॑तं॒ गावो॑ दा॒स्योऽश्वा॑न्, वि॒न्देयं॒ पुरु॑षान॒हम् ॥ 15 ॥

ॐ म॒हा॒दे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ विष्णुप॒त्नी च॑ धीमहि ।
तन्नो॑ लक्ष्मीः प्रचो॒दया॑त् ॥ 16 ॥

सक्तु मिव तित उना पुनन्तो यत्र धीरा मनसा वाच मक्रत ।
अत्रा सखा॑यः सख्यानी जानते भद्रैषां॑ लक्ष्मी र्निहिता धिवाचि ॥

ओं यश्छन्दंसामृषभो विश्वरूपः । छन्दोभ्योऽध्यमृताँत्सम्बभूवं ।
स मेन्द्रो मेधयाँ स्पृणोतु । अमृतंस्य देवधारंणो भूयासम् ।
शरीरं मे विचंर्षणम् । जिह्वा मे मधुंमत्तमा ।
कर्णाँभ्यां भूरिविश्रुंवम् । ब्रह्मंणः कोशोंऽसि मेधया पिंहितः ।
श्रुतं में गोपाय ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिंः ॥

ओं मेधादेवी जुषमांणा न आगाँद् विश्वाचीं भद्रा सुंम नस्यमांना ।
त्वया जुष्टां नुदमांना दुरुक्ताँन् बृहद् वंदेम विदथें सुवीराँः ।
त्वया जुष्टं ऋषिर्भंवति देवि त्वया ब्रह्मांऽऽगतश्रीं रुत त्वयाँ ।
त्वया जुष्टंश्चित्रं विंन्दते वसु सानों जुषस्व द्रविंणो न मेधे ॥

मेधां म इन्द्रों ददातु मेधां देवी सरंस्वती ।
मेधां में अश्विनां वुभावाधंत्तां पुष्कं रस्रजा ।
अप्सरासुं च या मेधा गंन्धर्वेषुं च यन्मनंः ।

दैवीँ मेधा सरंस्वती सा माँ मेधा सुरभिंर्जुषतागू स्वाहाँ ।
आ माँ मेधा सुरभिंर्विश्वरूपा हिरंण्यवर्णा जगंती जगम्या ।
ऊर्जंस्वती पयंसा पिन्वंमाना सा माँ मेधा सुप्रतींका जुषन्ताम् ॥

मयिं मे॒धां मयिं प्र॒जां मय्य॒ग्निस्तेजो॑ दधातु॒
मयिं मे॒धां मयिं प्र॒जां मयीन्द्रं॑ इन्द्रि॒यं दं॑धातु॒
मयिं मे॒धां मयिं प्र॒जां मयि॒ सूर्यो॒ भ्राजो॑ दधातु ॥

ह॒ंस॒ ह॒ंसाय॑ वि॒द्महे॑ परमह॒ंसाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ हंसः प्रचो॒दया॑त् ॥

ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

11 Punniyahavachanam

11.1 Pavamana Sooktam

ॐ ॥ हिर॑ण्यवर्णा॒: शुच॑यः पाव॒का
यासु॑ जा॒तः क॒श्यपो॒ यास्विन्द्रः॑ ।
अ॒ग्निं या गर्भं॑ दधि॒रे विरू॑पा॒स्ता न॒
आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासा॒ग्ं राजा॒ वरु॑णो॒ याति॒ मध्ये॑ सत्यानृ॒ते,
अ॑व॒ पश्य॒ं जना॑नाम् ।
म॒धु॒श् चुत॒श् शुचं॑ यो॒ याः
पा॑व॒कास्ता न॒ आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासाँ देवा दिवि कृण्वन्तिं भक्षं या,
अन्तरिंक्षे बहुधा भवंन्ति ।
याः पृंथिवीं पयंसोन् दन्ति शुक्रास्ता न
आपश्शग्ग् स्योना भंवन्तु ॥

शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यता पश्शिवयां
तनुवो पंस् पृश तत् वचं मे ।
सर्वाग्ं अग्नीग्ं रंप्सुषदों हुवे वो मयि
वर्चो बलमो जो निधंत्त ॥

पवंमानस्सुवर्जनंः । पवित्रेंण विचंर्षणिः ।
यः पोता स पुंनातु मा । पुनन्तुं मा देव जनाः ।
पुनन्तु मनंवो धिया । पुनन्तु विश्वं आयवंः ।
जातंवेदः पवित्रंवत् । पवित्रेंण पुनाहि मा ।
शुक्रेणं देव दीद्यंत् । अग्ने क्रत्वा क्रतूग्ं रनुं ।
यत्तें पवित्रंमर्चिषिं । अग्ने वितंत मन्तरा ।
ब्रह्म तेनं पुनीमहे । उभाभ्याँ देवसवितः ।
पवित्रेंण सवेनं च । इदं ब्रह्मं पुनीमहे ।
वैश्व देवी पुंनती देव्या गाँत् ।

यस्यैं बह्वीस् तनुवों वीत पृंष्ठाः ।

तया॒ मदं॑न्तः सध॒ माद्ये॑षु ।
व॒यग्ग् स्यां॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम् ।
वै॒श्वा॒न॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु ।
वातः॑ प्रा॒णेने॑ षि॒रो मय॑ो॒ भूः ।
द्यावा॑ पृथि॒वी पय॑सा॒ पयो॑भिः ।
ऋ॒तावं॑री य॒ज्ञिये॑ मा पुनीताम् ॥

बृ॒हद् भिः॑ सवि त॒स् तृभिः॑ । वर्षि॑ष् ठैर् देव॒ मन्म॑भिः ।
अग्ने॒ दक्षैः॑ पुनाहि मा । येन॑ दे॒वा, अपु॑नत ।
येनापो॑ दि॒व्यङ्कशः॑ । तेन॑ दि॒व्येन॒ ब्रह्म॑णा ।
इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे । यः पा॑वमा॒नी र॒द्ध्येति॑ ।
ऋषि॑भि॒स् सम्भृ॑त॒ग्ं॒ रसम्॑ । सर्व॒ग्ं॒ स पू॒त म॑श्नाति ।
स्व॒दि॒तं मा॑त॒रिश्व॑ना । पा॒व॒मा॒नीर्यो अ॒ध्येति॑ ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑त॒ग्ं॒ रसम्॑ । तस्मै॒ सर॑स्वती दुहे ।
क्षी॒रग्ं स॒र्पिर् मधू॑ द॒कम् ॥

पा॒व॒मा॒नीस् स्व॒स्त् ययं॑नीः । सु॒दुघा॒हि पय॑स्वतीः ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑तो॒ रसः॑ । ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृतग्ं॒ हि॒तम् ।
पा॒व॒मा॒नीर्दि॑शन्तु नः । इ॒मं लो॒कमथो॑ अ॒मुम् ।
कामा॒न्थ्समं॑र् धयन्तु नः । दे॒वीर्दे॒वैः स॒माभृ॑ताः ।
पा॒व॒मा॒नीस् स्व॒स्त् ययं॑नीः । सु॒दु घा॒हि घृ॑त॒श् चुतः॑ ।
ऋषि॑भिः॒ सम्भृ॑तो॒ रसः॑ । ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृतग्ं॒ हि॒तम् ।

येनं दे॒वाः प॒वित्रे॑ण । आ॒त्मानं॑ पु॒नते॒ सदा॑ ।
तेनं स॒हस्र॑धारेण । पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा ।
प्रा॒जा॒प॒त्यं प॒वित्रम्॑ । श॒तोद्या॑मगं॒ हिर॒ण्मयम्॑ ।
तेनं ब्रह्म॒ विदो॑ व॒यम् । पू॒तं ब्रह्म॑ पुनीमहे ।
इन्द्रं॑स्सुनी॒ती स॒हमा॑ पुनातु । सोमं॑स् स्व॒स्त्या व॑रुणस् स॒मीच्या॑ ।
य॒मो राजा॑ प्रमृ॒णाभिः॑ पुनातु मा ।
जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या पुनातु । भूर्भुव॒स्सुवः॑ ॥

तच्छ॒ं योरावृ॑णीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ ।
गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये । दैवी॑स्स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।
स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ । शं चतु॑ष्पदे ॥

ॐ शान्ति॒ः शान्ति॒ः शान्तिः॑ ॥

ॐ नमो॒ ब्रह्म॑णे॒ नमो॑ अस्त् व॒ग्नये॒ नमः॑ पृथि॒व्यै नम॒ ओष॑धीभ्यः ।
नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये॒ नमो॒ विष्ण॑वे बृह॒ते क॑रोमि ॥

11.2 Vasthoshpatha Mantram

वास्तोँष्पते प्रतिंजानी ह्यस्मान् स्वांवेशो अंनमीवो भवानः।
यत्वे महे प्रति तन्नों जुषस्व शन्नं एधि द्विपदे शं चतुंष्पदे।
वास्तोँष्पते शग्मया सꣳसदांते सक्षी महिं रण्वयां गातुमत्याँ ॥

आवः , क्षेमं उतयो गेवरंन्नो यूयं पांत स्वस्तिभिस् सदांनः
वास्तोँष्पते प्रतरंणो न एधि गोभिरश्वें भिरिन्दो ।
अजरां सस्ते सख्ये स्यांम पितेवें पुत्रान् प्रतिंनो जुषस्व ।
अमी वहा वास्तोँष्पते विश्वां रूपाण्यां विशन्न् । सखां सुशेवं एधिनः

शिवꣳ शिवं भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः ॥

आपोहिष्ठा मंयो भुवः । तांन ऊर्जे दंधातन । महेरणांय चक्षंसे ॥
योवः शिवतमो रसः । तस्यं भाजयतेहनः । उशतीरिव मातरः ॥
तस्मा अरंगमाम वः । यस्यक्षयांय जिन्वंथ । आपों जनयंथा च नः ॥

11.3 Prokshana Mantram

देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसवे ।अश्विनोँ-बाहुभ्याँम् । पूष्णो हस्ताँभ्याम् ॥
अश्विनो र्भैषज्येन, तेजंसे ब्रह्मवर्चसा याभिषिञ्चामि ॥
देवस्यं त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनोँ बाहुभ्याँम् । पूष्णो हस्ताँभ्याम् ।

सरंस्वत्यै भैषंज्येन । वीर्यायान् नाद्यां याभिषिंञ्चामि ॥
देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसवे । अश्विनोँ-बाहुभ्याँम् । पूष्णो हस्ताँभ्याम् ।
इन्द्रंस्येन्द्रियेण । श्रियै यशसे बला याभिषिञ्चामि ॥

चवाजिनमँ् । सोमꣳ राजांनं वरुंण मग्नि मन्वारं भामहे ।
आदित्यान् विष्णुꣳ सूर्यँ ब्रह्माणं च बृहस्पतिँम् ।
देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसवेँऽश्विनोँ-बाहुभ्याँ
पूष्णो हस्ताँभ्याꣳ सरंस्वत्यै वाचो यन्तुर् यन्त्रे णाग् नेस्त्वा
साम् राँज्ये नाभि षिंञ्चामीन् द्रंस् यत्वा
साम्राँज्ये नाभि षिंञ्चामी
बृहस्पतेँस्त्वा साम्राँज्ये नाभि षिंञ्चामी॥

आयुराशाँस्ते । सुप्रजास् स्तव माशाँस्ते ।
सजात वनस्या माशाँस्ते। उत्तंरां देव यज्या माशाँस्ते।
भूयों हविष्करंण माशाँस्ते । दिव्यं घामा शाँस्ते ।
विश्वं प्रिय माशाँस्ते । यद नेन हविषाऽऽ शाँस्ते ।
तदंश्यात् तदृध् यात् । तदंस्मै देवारां सन्ताम् ।
तदग्निर् देवो देवेभ्यो वनंते वय मग्नेर् मानुंषाः ।
इष्टं चं वीतं चं, उमे चं नो द्यावां पृथिवि अꣳ हंसःस् पाताम्
इह गतिंर् वामस् येदंचं । नमों देवेभ्यः ॥

द्रुपदा दिवेन् मुंमु चानः । स्विन् नःस् नात्वी मलांदिव।

पूतं प॒वित्रे॑णे॒ वाज्यम्॑ । आप॑श् शुन्धन्तु॒ मैन॑सः।
भूर्भुव॒सुवो॒ भूर्भुव॒सुवो॒ भूर्भुव॒सुवः ॥

आपो॒ वा इ॒दꣳ सर्वं॒ विश्वा॑ भू॒तान्यापः॑ प्रा॒णा वा आपः॑
प॒शव॒ आपोऽन्न॒-मापोऽमृ॑त॒-मापः॑ स॒म्राडापो॑ वि॒राडापः॑
स्व॒राडाप॒-श्छन्दा॒ꣳ स्यापो॒ ज्योति॒ꣳ ष्यापो॒ यजू॒ꣳ ष्याप
स्स॒त्य माप॒-स्सर्वा दे॒वता॒ आपो॒ भूर्भुव॒सुव॒-राप॒ ओं ॥

11.4 Prashana Mantram

प्राशनं मंत्र जपं कुर्यात्

आप इद्वा उपेषजीः आपो अमी वचातनीः
आप सर्वस्य भेषजीः तास्ते कृण्वन्तु भेषजम्
अकाल मृत्यु हरणम् सर्व व्याधि निवारणम्
सर्व पाप क्षयकरम् वरुण पदोदकम् शुभम्

आ॒म॒या॒वी चिं॑न्वीत। आपो वै भे॑षजम्।
भेष॒जमे॒ वास्मै॑ करोति। सर्व॒ मायु॑रेति।

॥उदकशन्ति मन्त्र पाठः समाप्तः ॥

12 Bagya Sooktam

प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरिन्द्रꣳ॑ हवामहे । प्रा॒तर् मि॒त्रा वरु॑णा प्रा॒त र॒श्विना॑ ।
प्रा॒तर् भगं॑ पू॒षणं॒ ब्रह्म॑ण॒स्पतिं॑ । प्रा॒तस्सोमं॑ मु॒त रु॒द्रꣳ हु॑वेम ॥
प्रा॒त॒र्जितं॒ भग॑मु॒ग्रꣳ हु॑वेम । व॒यं पु॒त्र मदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्त्ता ।
आ॒द् ध्रश् चि॒द्यं मन्य॑मानस् तु॒रश् चि॑त् । राजा॑ चि॒द्यं भगं॑ भ॒क्षीत्याह॑ ॥
भग॒ प्रणे॑त॒र् भग॒ सत्य॑राधः । भगे॒मां धिय॒ मुद॑ व॒दद॑न्नः ।
भग॒ प्रणो॑ जनय॒गो भि॒रश्वैः॑ । भग॒ प्रनृ भि॑र् नृ॒वन्त॑स् स्याम ॥
उ॒तेदानी॒ं भग॑वन् तस् स्याम । उ॒त प्रपि॒त्व उ॒त मद् ध्ये॒ अन्ना॑ ।
उ॒तो दि॑ता मघव॒न्थ् सूर्य॑स्य । व॒यं दे॒वानाꣳ॑ सुम॒तौ स्या॑म ॥
भगं॑ ए॒व भग॑वाꣳ अस्तु रेवाः । तेन॑ व॒यं भग॑वन्तस् स्याम ।
तन्त्वा॑ भग॒ सर्व॒ इज्जो॑ हवीमि । स नो॑ भग पुर ए॒ता भ॑ वे॒ह ॥
सम॑द् ध्व॒रायो॒ षसो॑ नमन्त । द॒धि॒क् रावे॑ व॒शुच॑ये प॒दाय॑ ।
अ॒र्वा॒ची॒नँ व॑सु॒ विद॑ं॒ भग॑न्नः । रथ॑ मि॒वाश्वा॑ वा॒जिन॒ आ व॑हन्तु ॥
अश्वा॑ वती॒र् गोम॑तीर् न उ॒षासः॑ । वी॒र व॑ती॒स् सद॑ मुच्छन्तु भ॒द्राः ।
घृ॒तं दुहा॑ना वि॒श्वतः॒ प्रपी॑नाः ।
यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॒स् सदा॑ नः ॥

13 Go Sooktam

आ गावो॑ अग्मन्नु॒त भ॒द्र-म॑क्रन्न् । सीद॑न्तु गो॒ष्ठे र॒णय॑न्त्व॒स्मे ॥
प्र॒जाव॑तीः पुरु॒रूपा॑ इ॒ह स्युः । इन्द्रा॑य पू॒र्वी रु॒षसो॒ दुहा॑नाः ।

इन्द्रो॒ यज्व॑ने पृण॒ते च॑ शिक्षति । उपेद्द॑दाति॒ न स्वं मु॑षायति ।
भूयो॑भूयो र॒यिमिद॑स्य व॒र्द्धय॑न्न् । अभि॑न्ने खि॒ल्ले निद॑धाति देव॒युं ।
न ता न॑शन्ति॒ न द॑भाति॒ तस्क॑रः ।
नैनां॑ अमि॒त्रो व्यथि॒रादं॑धर्षति ।
दे॒वाꣳश्च॒ याभि॒र् यज॑ते॒ ददा॑ति च ।
ज्योगित्ताभि॑ स्सचते॒ गोप॑ति स्स॒ह ॥
न ता अर्वा॑ रे॒णुक॑काटो अश्नुते ।
न सꣳस्कृत॒त्र-मुप॑यन्ति॒ ता अ॒भि ।
उ॒रु॒गा॒यमभ॑यं॒ तस्य॒ ता अनु॑ ।
गावो॒ मर्त्य॑स्य॒ विच॑रन्ति॒ यज्व॑नः ।
गावो॒ भगो॒ गाव॒ इन्द्रो॑ मे अच्छात् । गाव॒ स्सोम॑स्य प्रथ॒मस्य॑ भ॒क्षः ।
इ॒मा या गाव॒ स्स ज॑नास॒ इन्द्रः॑ । इ॒च्छामी-द्धृ॒दा मन॑सा चि॒दिन्द्र॑ँ ।
यू॒यं गा॑वो मेदयथा कृ॒शञ्चि॑त् ।
अ॒श्ली॒लं चि॑त् कृणुथा सु॒प्रती॑कं ॥
भ॒द्रं गृ॒हं कृ॑णुथ भद्रवाचः । बृ॒हद् वो॒ वय॑ उच्यते स॒भासु॑ ।
प्र॒जाव॑ती स्सू॒यव॑सꣳ रि॒शन्तीः॑ । शु॒द्धा अ॒प स्सु॑प्रपा॒णे पिब॑न्तीः ।
मा व॑ स्ते॒न ई॑शत॒ माऽघश॑ꣳसः । परि॑ वो हे॒ती रु॒द्रस्य॑ वृंज्यात् ।
उपे॒द-मु॑प॒पर्च॑नं । आ॒सु गोषूप॑पृच्यतां । उप॑र्.ष॒भस्य॒ रेत॑सि ।
उपे॑न्द्र॒ तव॑ वी॒र्ये॑ ॥

इ॒य मंद दाद् रभ॒स मृंण॒च्युतं॒ दिवो॑ दासं वध्र्य॒श् वायं॑ दा॒शुषे॑ ।
या शश्व॑न् तमाच॒ खशदा॑ व॒सं प॒णिं तातें॑ दा॒त्राणिं॑ तवि॒षा संरस्वति ॥ १ ॥
इ॒यं शुष्मे॑ भिर्बिस॒खा इंवारु ज॒त्सानुं॑ गिरी॒णां तंवि॒षे भिंरू॒र् मिभिः॑ ।
पा॒रा॒ व॒त॒घ्नी मवंसे सुवृ॒क्ति भिंस्सरंस्वती॒ मा विंवासे मधी॒ तिभिः॑ ॥ २ ॥
सरंस्वतिदे व॒निदो॒ निबंर् हय प्र॒जां विश्वंस्य॒ बृसंयस्य मा॒यिनः॑ ।
उ॒तक् षि॒तिभ्यो॒ऽ वनीं॑ रविन्दो वि॒षमें॑भ्यो, अस्रवो वाजिनीवति ॥ ३ ॥
प्रणो॑ दे॒वी सरंस्वती॒ वाजें॑ भिर् वा॒जिनी॑वती । धी॒नामंवि॒त्र्यंवतु ॥ ४ ॥
यस्त्वा॑ देवि सरस्वत् युपब्रू॒ते धनें॑ हि॒ते । इन्द्रं॒ न वृंत्र॒तूर्ये॑ ॥ ५ ॥
त्वं दे॑वि सरस्व॒त् यवा॒ वाजे॑षु वाजिनि ।
रदा॑ पू॒षेवं नः स॒निम् ॥ ६ ॥
उ॒तस् यानः॒ सरंस्वती घो॒रा हिर॑ण्यवर्तनिः ।
वृ॒त्र॒घ्नी वंष्टि सुष्टु॒तिम् ॥ ७ ॥
यस्या॑ अन॒न्तो अह्रुंतस् त्वे॒षश् चंरि॒ष्णुर॑र् ण॒वः ।
अम॒श् चरंति॒ रोरुंवत् ॥ ८ ॥
सानो॒ विश्वा॒ अति॒द् विषः॒स् वसूं॑ र॒न्या, ऋ॒तावंरी । अत॒न्नहे॑ व॒सूर्यः॑ ॥ ९ ॥
उ॒तनः॑ प्रि॒या प्रि॒यासुं स॒प्तस् वंसा॒ सुजुंष्टा ।
सरंस्वती॒स् तोम्या॑ भूत् ॥ १० ॥

आ॒प॒प् रुषी॒ पार्थि॑वान् यु॒रुरजो॑ अ॒न्तरि॑क्षम् । सर॑स्वती नि॒दस्पा॑तु ॥ ११ ॥
त्रि॒ष॒ धस्था॑ स॒प्तधा॑तु॒ पञ्च॑ जा॒ता व॒र्धय॑न्ती । वाजे॑वाजे॒ हव्या॑ भूत् ॥ १२ ॥
प्रया म॑हि॒म्ना म॒हिना॑सु॒ चेकि॑ते द्यु॒म्ने भि॑र॒न्या अ॒पसा॑ म॒पस्त॑मा ।
रथ॑ इव बृह॒ती वि॒भ्वने॑ कृ॒तो प॒स्तुत्या॑ चिकि॒ तुषा॒ सर॑स्वती ॥ १३ ॥
सर॑स्वत् य॒भिनो॑ नेषि॒वस्यो॒ मापं॑स् फरी॒: पय॑सा॒ मान॒ आध॑क् ।
जु॒षस् वं॑नः स॒ख्या वे॒श्या॑ च॒मात् वत् क्षेत्रा॒ण् यर॑णानि गन्म ॥ १४ ॥
प्रक्षो द॑सा॒ धाय॑सा सस्र एषा सर॑स्वती ध॒रुण॒ माय॑सी॒पूः ।
प्र॒बा ब॑धाना र॒थ्ये॑व याति॒ विश्वा॑ अ॒पो म॑हि॒ना सिन्धु॑र॒न्याः ॥ १५ ॥
एका॑ चेत॒त् सर॑स्वती न॒दीनां॒ शुचि॑र् य॒ती गि॒रिभ्य॒ आस॑ मु॒द्रात् ।
रा॒यश् चेत॑न्ती॒ भुव॑नस्य॒ भूरे॑र् घृ॒तं पयो॑ दुदुहे॒ नाहु॑षाय ॥ १६ ॥
स वा॑वृधे॒ नर्यो॒ योष॑णासु॒ वृषा॒ शिशु॑र्वृष॒भो य॒ज्ञिया॑सु ।
स वा॒जिन॑ म॒घव॑द्भ्यो दधाति॒ वि सा॒तये॑ त॒न्वं॑ मामृजीत ॥ १७ ॥
उ॒त स्या न॒: सर॑स्वती जुषा॒णोप॑ श्रवत्सु॒भगा॑ य॒ज्ञे अ॒स्मिन् ।
मि॒तज्ञु॑भिर्नम॒स्यै॑रिया॒ना रा॒या यु॒जा चि॒दुत्त॑रा॒ सखि॑भ्यः ॥ १८ ॥
इ॒मा जुह्वा॑ना यु॒ष्मदा नमो॑भि॒: प्रति॒ स्तोम॑ सरस्वति जुषस्व ।
तव॒ शर्म॑न्प्रि॒यत॑मे॒ दधा॑ना॒ उप॑ स्थेयाम शर॒णं न वृ॒क्षम् ॥ १९ ॥
अ॒यमु॑ ते सरस्वति॒ वसि॑ष्ठो॒ द्वारा॑वृ॒तस्य॑ सुभगे॒ व्या॑वः ।
वर्ध॑ शुभ्रे स्तुव॒ते रा॑सि॒ वाजा॑न्यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॒: सदा॑ नः ॥ २० ॥
–(ऋ।वे।७।९६)
बृ॒हदु॑ गायिषे॒ वचो॑ऽसु॒र्या॑ न॒दीना॑म् ।

सरस्वतीमिन्महया सुवृक्तिभिस्स्तोमैर्वसिष्ठ रोदसी ॥ २१ ॥
उभे यत्तेमहिना शुंभ्रे अन्धसी अधिक्षियन्तिं पूरवः ।
सा नोबोध्यवित्री मरुत्संखा चोद राधोमघोनाम् ॥ २२ ॥
भद्रमिद्भद्रा कृणवत्सरस्वत्यकवारी चेतति वाजिनीवती ।
गृणाना जमदग्निवत्स्तुवाना च वसिष्ठवत् ॥ २३ ॥
जनीयन्तो न्वग्रवः पुत्रीयन्तः सुदानवः ।
सरस्वन्तं हवामहे ॥ २४ ॥
ये तेसरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्चुतः ।
तेभिर्नोऽविता भव ॥ २५ ॥
पीपिवांसं सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः ।
भक्षीमहि प्रजामिषम् ॥ २६ ॥
अम्बितमे नदीतमे देवितमे सरस्वति ।
अप्रशस्ता इव स्मसि प्रशस्तिमम्ब नस्कृधि ॥ २७ ॥
त्वे विश्वा सरस्वति श्रितायूंषि देव्याम् ।
शुनहोत्रेषु मत्स्व प्रजां देवि दिदिड्ढि नः ॥ २८ ॥
इमा ब्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीवति ।
या ते मन्म गृत्समदा ऋतावरि प्रिया देवेषु जुह्वति ॥ २९ ॥
पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
यज्ञं वष्टु धियावसुः ॥ ३० ॥
चोदयित्री सूनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् ।
यज्ञं दधे सरस्वती ॥ ३१ ॥
महो अर्णः सरस्वती प्र चेतयति केतुना ।

धियो विश्वा वि राँजति ॥ ३२ ॥
सरंस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरंस्वतीमध्वरे तायमाँने ।
सरंस्वतीं सुकृतो अह्वयन्त सरंस्वती दाशुषे वार्यं दात् ॥ ३३ ॥
सरंस्वति या सरथं ययाथं स्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।
आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयस्वानमीवा इष आ धेह्यस्मे ॥ ३४ ॥
सरंस्वतीं यां पितरो हवन्ते दक्षिणा यज्ञमंभिनक्षंमाणाः ।
सहस्रार्घमिलो अत्रं भागं रायस्पोषं यजंमानेषु धेहि ॥ ३५ ॥
आ नो दिवो बृंहतः पर्वंतादा सरंस्वती यजता गन्तु यज्ञम् ।
हवं देवी जुंजुषाणा घृताचीं शग्मां नो वाचंमुशती शृंणोतु ॥ ३६ ॥
राकामहं सुहवां सुष्टुती हुंवे शृणोतुं नः सुभगा बोधंतु त्मनां ।
सीव्यत्वपंः सूच्याच्छिंद्यमानया ददांतु वीरं शतदांयमुक्थ्यम् ॥ ३७ ॥
यास्तें राके सुमतयंः सुपेशंसो याभिर्ददांसि दाशुषे वसूंनि ।
ताभिंर्नो अद्य सुमनां उपागंहि सहस्रपोषं सुंभगे ररांणा ॥ ३८ ॥
सिनींवालि पृथुंष्टुके या देवानामसि स्वसां ।
जुषस्वं हव्यमाहुंतं प्रजां देंवि दिदिड्ढि नः ॥ ३९ ॥
या सुंबाहुः स्वंङ्गुरिः सुषूमां बहुसूवंरी ।
तस्यैं विश्पत्न्यैं हविः सिंनीवाल्यै जुंहोतन ॥ ४० ॥
या गुङ्गूर्या सिंनीवाली या राका या सरंस्वती ।
इन्द्राणीमंह्व ऊतयें वरुणानीं स्वस्तयें ॥ ४१ ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिंः ॥

15 Gosha Shanthi

शन्नो॒ वातः॑ पवतां मात॒ रिश्वा॒ शन्नः॑स् तपतु॒ सूर्यः॑ ।
अहा॑नि॒ शं भ॑वन्तु न॒श् शꣳ रात्रिः॒ प्रति॑ धियतां ॥
शमु॒ षानो॒ व्युं॑च् छतु॒ शमा॑ दि॒त्य उदे॑ तुनः ।
शि॒वा न॒श् शन्तं॑ मा भव सुमृ डी॒का सर॑स्वति ।
माते॒ व्योम॑ स॒न्दृशि॑ ॥
इडा॑यै॒ वास् त्वंसि वास्तु॒ मद्वाँ॑स् तु॒मन्तो॑ भूयास् म॒मा
वास्तोँ॑श् छिथ्स्म ह्यवा॒स्तुस् सभू॑या॒त्
योँ॑ऽस् मान् द्वेष्टि॒ यंचं॑ व॒यं द्वि॒ष्मः ॥
प्र॒ति॒ष् ठाऽसि॑ प्रति॒ष् ठावं॑न्तो भूयास् म॒मा प्र॑ति॒ष् ठायाँ॑
छिथ्स्म ह्य प्रति॒ष् ठस्स भू॑या॒त्
योँ॑ऽस् मान् द्वेष्टि॒ यंचं॑ व॒यं द्वि॒ष्मः ॥
आवा॑तु वाहि भेष॒जवँ॑ विवा॑त वाहि॒ यद् रपः॑ ।
त्वꣳहि वि॒श्व भे॑षजो दे॒वानाँ॑ दू॒त ईय॑से ॥
द्वावि॒मौ वातौ वात॒ आ सिन्धो॒रा प॑रा॒ वतः॑ ।
दक्षं॑ मे, अ॒न्य आ॒वातु॒ परा॒ऽन्यो वा॑तु॒ यद् रपः॑ ॥
यद॒दो वा॑त ते गृ॒हेऽ मृत॑स्य नि॒धिर् हि॒तः ।
ततो॑ नो देहि जी॒वसे॒ ततो॑ नो धेहि भेष॒जं ।
ततो॑ नो॒ मह॒ आव॑ह॒ वात॒ आवा॑तु भेष॒जं ॥
शं॒ भूर्म॑ यो॒भुर्नो॑ हृ॒दे प्रण॒ आयुꣳषि तारिषत् ।
इन्द्र॑स्य गृ॒होऽसि॒ तं त्वा॒ प्र॑पद्ये॒ सगु॒स् साश्वः॑ ।

स॒ह यन्मे॒ अस्ति॒ तेनं ॥
भूः प्रपंद्ये॒ भुवः॒ प्रपंद्ये॒ सुवः॒ प्रपंद्ये॒ भूर्भुव॒स्सुवः॒ प्रपंद्ये
वा॒युं प्रप॒द्येऽनाँत्तां दे॒वतां॒ प्रप॒द् येऽश्मां नमाख॒णं प्रपंद्ये
प्र॒जापंतेर् ब्रह्म को॒शं ब्रम॒ प्रपंद्य॒ ओं प्रपंद्ये ॥
अ॒न्तरिंक्षं म उ॒र्वंन्तरं बृ॒ह द॒ग् नयः॒ पर्वं ताश्च॒य या॒वातः
स्व॒स्त्या स्वस्ति॒ मान्तयाँ स्व॒स्त्या स्वंस्ति॒ मानं सानि ॥
प्राणां पानौ मृ॒त्योर्माँ पातं॒ प्राणां पानौ॒ मा मां हाशिष्ठं॒ मयिं
मे॒धां मयिं प्र॒जां मय्य॒ग्नि स्तेजोँ दधातु॒ मयिं मे॒धां मयिं प्र॒जां मयीन्द्रं
इन्द्रि॒यं दंधातु॒ मयिं मे॒धां मयिं प्र॒जां मयि॒ सूर्यो॒ भ्राजोँ दधातु ॥
द्यु॒भि र॒त्युभिः॒ परिंपात म॒स्मान रिंष्टे भिरश् विना॒ सौभं गेभिः ।
तन्नोँ मि॒त्रो वरुंणो माम हन्ता॒ मदिंतिः॒ सिन्धुः पृथि॒वी, उ॒तद्यौः ॥
कयां नश्चि॒त्र आभुंव दू॒ती स॒दा वृंध॒स् सखाँ ।
कया॒ शचिंष् ठया वृ॒ता ॥

कस्त्वां स॒त्यो मदांनां॒ मꣳ हिंष्ठो मथ्स॒ दन्धंसः ।
दृ॒ढा चिंदा॒ रुजे॒ वसुं ॥
अ॒भी षुण॒स् सखींना मवि॒ता जंरि त्रे॒णां । श॒तं भंवास् यू॒तिभिः॒ ॥
वयंस् सुप॒र्णा, उपंसे दु॒रिन्द्रं प्रि॒यमेंधा॒ ऋषंयो॒ नाधं मानाः ।
अपंद् ध्वा॒न्त मूँर् णु॒हि पू॒र्द्धि चक्षुंर् मुमु॒ग् ध्यंस्मान् नि॒ध येंव ब॒ध्दान् ॥
शन्नोँ दे॒वी र॒भिष्टंय॒ आपोँ भवन्तु पी॒तयेँ । शाँय्यो र॒भिस्रं वन्तुनः ॥
ईशांना॒ वार् यांणां॒ क्षयंन्तीः चर्ष णी॒नां । अ॒पो यांचामि भेष॒जं ॥
सु॒मि॒त्रान॒ आप॒ ओषंधयस् सन्तु दुर् मि॒त्रास् तस्मैं

भुयासुर् योँऽस्मान् द्वेष्टि यंचं वयं द्विष्मः ॥
आपो हिष्ठा मंयोभुवस् तानं ऊर्जे दंधातन । महे रणांय चक्षंसे ।
यो वः शिवतंमो रसस् तस्यं भाजय तेह नः । उशतीरिंव मातरः ।
तस्मा अरं गमामवो यस्य क्षयांय जिन्वंथ । आपों जनयंथा चनः ॥
पृथिवी शान्ता साऽग्निनां शान्ता सा में शान्ता शुचꣳ शमयतु ।
अन्तरिंक्षꣳ शान्तं तद् वायुनां शान्तं तन्में शान्तꣳ शुचꣳ शमयतु ।

द्यौः शान्ता साऽऽदित्येनं शान्ता सा में शान्ता शुचꣳ शमयतु ॥
पृथिवी शान्तिं रन्तरिंक्षꣳ शान्तिर् द्यौर्श् शान्तिर् दिशः शान्तिं
रवान्त रदिशाः शान्तिं रग्निश् शान्तिंर्
वायुश् शान्तिं रादित्यश् शान्तिंश् चन्द्रमाश् शान्तिर्
नक्षंत्राणि शान्ति रापश् शान्ति रोषंधयश् शान्तिर् वनस्पतंयश् शान्तिर्
गौश् शान्तिं रजा शान्ति रश्वश् शान्तिः पुरुंषश् शान्तिर् ब्रम शान्तिंर्
ब्राह्मणश् शान्तिश् शान्तिं रेव शान्तिश् शान्तिंर् मे, अस्तु शान्तिः॥
तयाऽहꣳ शान्त्या संर्व शान्त्या मह्यं द्विपदे चतुंष्पदे च
शान्तिं करोमि शान्तिंर्मे, अस्तु शान्तिः ॥
एह श्रीश्च ह्रीश्च धृतिंश्च तपों मेधा प्रंतिष्ठा श्रद्धा सत्यं
धर्मंश् चैतानि मोत् तिंष्ठन्त मनूत् तिंष्ठन्तु मामाꣳ श्रीश्च ह्रीश्च
धृतिंश्च तपों मेधा प्रंतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मंश् चैतानिं मा मा हांसिषुः ॥
उदायुंषा स्वायुषो दोषं धीनाꣳ रसेनोत्
पर्जन्यंस्य शुष्मे णोदंस्था ममृताꣳ अनुं ॥
तच् चक्षुंर् देवहिंतं पुरस्तांत् शुक्र मुच्चरंत् ॥

पश्येंम शरदंश्शतं जीवेंम शरदंश्शतं नन्दांम शरदंश्शतं
मोदांम शरदंश्शतं भवांम शरदंश्शतꣳ श्रृणवांम शरदंश्शतं
प्रब्रंवाम शरदंश्शत मजींतास् याम शरदंश्शतं जोक्च सूर्यं दृशे ॥
य उदंगान् महतोऽर् णवाँन् विब्राजं मानस् सरि रस्य मद् ध्याथ् समां
वृषभो लोंहिताक् षस् सूर्यो विपश् चिन् मनंसा पुनातु ॥
ब्रह्मंणश् चोतंन्यसि ब्रह्मंण आणीस्थो ब्रह्मंण आव पंनमसि धारितेयं
पृंथिवी ब्रह्मंणा महि धांरि तमें नेन महदन् तरिंक्षं दिवं दांधार पृथिवीꣳ
सदेंवाय् यदहँ वेद तदहं धांरयाणि मामद् वेदोऽधि विस् रंसत् ।
मेधा मनीषे माविं शताꣳ समीचीं भूतस्य भव्यस् यावंरुद् ध्यै सर्व
मायुंर याणि सर्व मायुंर याणि ॥
आभिर् गीर् भिर् यदतोंन ऊन माप्यांय यह रिवो वर्द्धंमानः ।
यदा स्तो तृभ्यो महिं गोत्रा रुजासिं भूयिष् ठभाजो , अधंते श्याम ।
ब्रह्म प्रावां दिष्म तन्नो माहां सीत् ॥
॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

16 Pancha Shanthi

शं नों मित्रः शं वरुंणः । शं नों भवत्वर्यमा ।
शं न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुंरुरुक्रमः ।
नमो ब्रह्मंणे । नमंस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि ।
त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं वदिष्यामि । ऋतं वंदिष्यामि ।

स॒त्यं वंदिष्यामि । तन्मामंवतु । तद्व॒क्तारंमवतु ।
अवंतु॒ माम् । अवंतु व॒क्तारम्॑ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 1 ॥

शं नों॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः । शं नों॑ भवत्वर्य॒मा ।
शं न॒ इन्द्रो॒ बृह॒स्पतिः॑ । शं नो॒ विष्णु॑रुरुक्र॒मः ।
नमो॒ ब्रह्म॑णे । नमंस्ते वायो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मा॑सि ।
त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मावां॑दिषम् । ऋ॒तमंवादिषम् ।
स॒त्यमंवादिषम् । तन्मामां॑वीत् । तद्व॒क्तारंमावीत् ।
आवी॒न्माम् । आवी॑द्व॒क्तारम्॑ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 2 ॥

ॐ स॒ह नां॑ववतु । स॒ह नौ॑ भुनक्तु । स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै ।
ते॒ज॒स्विना॒वधी॑तमस्तु॒ मा विं॑द्विषा॒वहै॑ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 3 ॥

नमो॑ वा॒चे याचो॑ दि॒ता या चानु॑ दिता॒
तस्यै॑ वा॒चे नमो॒ नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्
पतं॑ये॒ नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॒ कृद्भ्यो॒
मन्त्रं॑ पतिभ्यो॒ मामा मृषं॑यो मन्त्र॒ कृतो॑ मन्त्र॒ पतं॑यः॒
परां॑ दु॒र्माऽह मृषी॑न् मन्त्र॒ कृतो॑
मन्त्र॒ पती॒न् परां॑दाँ वैश्व दे॒वीँ वाचं॑

मुद्यासꣳ शि॒वा मदं॑स् ता॒ञ्जुष्
टां॑ दे॒वेभ्य॒: शर्म॑ मे॒ द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॒ विश्वं॑ मि॒दं जगं॑त् ।
शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्य॑श्च॒ शर्म॑ ब्रह्म प्रजाप॒ती ।
भू॒तँ वं॑दिष्ये॒ भुवं॑नँ वदिष्ये॒ तेजो॑ वदिष्ये॒ यशो॑ वदिष्ये॒ तपो॑ वदिष्ये॒
ब्रह्मं॑ वदिष्ये स॒त्यँ वं॑दिष्ये॒ तस्मां॑ अ॒हमि॒द-मुं॑प॒स्तरं॑ण॒-मुपं॑स्तृण उप॒स्
तरं॑णं मे प्र॒जायै॑ पशू॒नां भूं॑या दुप॒स्तरं॑ण
म॒हं प्र॒जायै॑ पशू॒नां भूं॑या सं॒प्राणां॑ पानौ
मृ॒त्योर् मां॑पात॒ं प्राणां॑ पानौ॒ मा मां॑ हा
सिष्टं॒ मधुं॑ मनिष्ये॒ मधुं॑ जनिष्ये॒ मधुं॑ वक्ष्यामि॒ मधुं॑
वदिष्यामि॒ मधुं॑मतीं दे॒वेभ्यो॒ वाचं॑मुद्यासꣳ शुश्रू॒षेण्यां॑
मनु॒ष्ये॑भ्य॒स्तं मां॑ दे॒वा अं॑वन्तु शो॒भायै॑ पि॒तरोऽनुं॑मदन्तु ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 4 ॥

ओं तच्छं॒ योरावृं॑णीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ं ।
गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये । दैवीं॑: स्व॒स्तिरं॑स्तु नः ।
स्व॒स्तिर्मानुं॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ । शं चतुं॑ष्पदे ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 5 ॥

17 Ashirvada Mantraha

17.0.1 TS 3-2-8-4, 3-2-8-5

अस्मे देंवासो॒ वपुंषे चिकिथ् सत॒ यमा॒ शिरा॒ दम्पंती वा॒म मंश्नु॒तः ।
पुमाँन् पु॒त्रो जांयते वि॒न्दते॒ वस्वथ॒ विश्वें, अर॒पा, एंधते गृ॒हः ॥
आ॒शी॒र्दा॒या दम्पंती वा॒म मंश्नुता॒ मरिंष्टो॒ रायः सचता॒ꣳ समोंकसा ।
य आऽसिंच॒थ् सं दुंग्धं कु॒म्भ्या स॒हेष्टेन॒ याम॒न्नमंतिं जहातु॒ सः ॥
स॒र्पि॒र् ग्री॒वी पीवंर्यस्य जा॒या पीवांनः पु॒त्रा, अकृंशासो, अस्य ।
स॒हजां नि॒र्यः सुंमख॒स्यमांन॒ इन्द्रांया॒ऽऽ शिरꣳ स॒ह कु॒म्भ्याऽ दाँत् ॥
आ॒शीर्म॒ ऊर्जंमु॒त सुंप्रजा॒स्त्वमिषं दधातु॒ द्रविंण॒ꣳ सवंर्चसं ।
सं॒जय॒न् क्षेत्रांणि॒ सहंसा॒ऽहमिंन्द्र कृण्वा॒नो, अ॒न्याꣳ अधंरान्थ् स॒पत्नान्ं ॥

17.0.2 TB 3-3-10-3, 3-3-10-4

आ॒शिषंमे॒वै तामाशाँस्ते पूर्णपा॒त्रे । अ॒न्त॒तोंऽ नु॒ष्टुभाँ ।
चतुंष्प॒द्वा, ए॒तच्छन्दः॒ प्रतिंष्ठितं॒ पत्निंयै पूर्णपा॒त्रे भंवति ।
अ॒स्मिनँ् लो॒के प्रतिंतिष् ठा॒नीतिं । अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्रतिं तिष्ठति ।
अथो॒ वाग्वा, अंनु॒ष्टुक् । वाङ्मिंथु॒नम् । आपो॒ रेतः॑ प्र॒जनंनम् ।
ए॒तस्मा॒द्वै मिंथु॒नाद्-वि॒द्यो तंमानः स्त॒नयंन् वर्.षति ।
रेतः॑ सि॒ञ्चन्न् । प्र॒जाः प्रंज॒नयन्नं् ॥ यद्वै य॒ज्ञस्य॒ ब्रह्मंणा यु॒ज्यतेँ ।
ब्रह्मंणा॒ वै तस्यं विमो॒कः । अ॒द्भिः शान्तिः॑ ।

विमुंक्तँवा एतर्हि योक्त्रं ब्रह्मंणा ।
आदायैं नत्पत्नीं सहाप उपं गृह्णीते शान्त्यैं । अञ्जलौ पूंर्णपात्र-मानंयति ।
रेतं एवास्यां प्रजां दंधाति । प्रजया हि मंनुष्यः पूर्णः ।
मुखँ विमृंष्टे । अव भृथस्यैव रूपं कृत्वोत् तिंष्ठति ॥

17.0.3 TB 3-9-11-3, 3-9-11-4

गोमृग कण्ठेनं प्रथमा-माहुंतिं जुहोति ।
पशवो वै गोंमृगः । रुद्रोंऽग्निः स्विंष्टकृत् ।
रुद्रादेव पशूनन्तर् दंधाति । अथो यत्रैषा-ऽऽहुंतिर्. हूयतें ।
न तत्रं रुद्रः पशून भिमंन्यते ॥
अश्व शफेनं द्वितीया-माहुंतिं जुहोति । पशवो वा, एकंशफम् ।
रुद्रोंऽग्निः स्विंष्टकृत् । रुद्रादेव पशू-नन्तर्दंधाति ।
अथो यत्रैषा-ऽऽहुंतिर्. हूयतें । न तत्रं रुद्रः पशू-नभिमंन्यते ॥
अयस्मयेंन कमण्डलुंना तृतीयांम् ।
आहुंतिं जुहोत् यायास्यों वै प्रजाः । रुद्रोंऽग्निः स्विंष्टकृत् ।
रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दंधाति । अथो यत्रैषा-ऽऽहुंतिर्. हूयतें ।
न तत्रं रुद्रः प्रजा अभिमंन्यते ॥

17.0.4 EK 1-11-1

अपंश्यं त्वा॒ मनंसा॒ चेकिंतानं॒ तपंसो जा॒तं तपंसो॒ विभूंतम् ।
इ॒ह प्र॒जामि॒ह र॒यिꣳ ररांणः॒ प्रजांयस्व प्र॒जयां पुत्रकाम ॥
अपंश्यं त्वा॒ मनंसा॒ दीद्ध्यांना॒ग्गू॒ स्वायां॑ त॒नूꣳ ऋ॒त्विये॒ नाथंमानाम् ।
उप॒ मामु॒च्चा युंव॒तिर् बुभूंयाः॒ प्रजांयस्व प्र॒जयां पुत्रकामे ॥

17.0.5 TS 5-4-12-3

सर्व॒स्याऽऽप्त्यै॒ सर्वंस्य॒ जित्यै॒ सर्वंमे॒व तेनाँऽऽप्नोति॒ सर्वं॑ जयति ॥

17.0.6 TB 2-4-7-1, 2-4-7-2

आयुंष्मन्तँ॒ वर्चंस्वन्तम् । अथो॒ अधिंपतिँ वि॒शाम् ।
अ॒स्याः पृंथि॒व्या अद्ध्यंक्षम् । इ॒ममिंन्द्र वृष॒भं कृंणु ॥

17.0.7 TB 1-2-1-19, 1-2-1-20

पू॒ष्णः पोषेंण॒ मह्यँम् । दी॒घा॒यु॒त्वायं श॒तशां रदाय ।
श॒तꣳ श॒रद्भ्य॒ आयुंषे॒ वर्चंसे । जी॒वात्वै पुण्यांय ॥

17.0.8 TB 2-7-14-3

ए॒तेन॒ वै दे॒वा जैत्वा॑नि जि॒त्वा ।
यं काम॒-मका॑म यन्त॒ तमा॑प् नुवन्न् ।
यं कामं॑ का॒मयं॑ते । तमे॒ते ना॑प्नोति ॥

17.0.9 TB 3-1-1-12

पृ॒थ्वी सु॒वर्चा॑ युव॒तिः स॒जोषाः॑ । पौ॒र्ण॒मा॒स्युद॑गा॒-च्छोभ॑माना ।
आ॒प्या॒य य॑न्ती दुरि॒तानि॒ विश्वा॑ । उ॒रुं दुहा॒ँ यज॑मानाय य॒ज्ञम्

17.0.10 TB 3-1-2-1

ऋ॒द्ध्यास्म॑ ह॒व्यैर्-नम॑सोप॒ सद्य॑ । मि॒त्रं दे॒वं मि॑त्र॒धेय॑न्नो अस्तु ।
अ॒नू॒रा॒धान्. ह॒विषा॑ व॒र्द्धय॑न्तः । श॒तं जी॑वेम श॒रदः॒ सवी॑राः ॥

17.0.11 TB 3-1-2-7

क्ष॒त्रस्य॒ राजा॒ वरु॑णोऽधिरा॒जः । नक्ष॑त्राणाꣳ श॒तभि॑ष॒ग् वसि॑ष्ठः ।
तौ दे॒वेभ्यः॑ कृणुतो दी॒र्घमायुः॑

17.0.12 TS 2-4-14-1

नवो॑नवो भवति॒ जाय॑मा॒नोऽह्ना॑ँ के॒तुरु॒ षसा॑मे॒त्यग्रे॑ ।
भा॒गं दे॒वेभ्यो॒ वि द॑धात्या॒यन् प्र च॒न्द्रमा॑स्तिरति दी॒र्घमायुः॑ ॥

17.0.13 Text from Vishnu Sooktam

पर्या॑प्त्या॒ अन॑न्तरायाय॒ सर्व॑स्तोमोऽति
रा॒त्र उ॑त्त॒म मह॑र्भवति सर्व॒स्याप्त्यै॒ सर्व॑स्य॒
जित्त्यै॒ सर्व॑मे॒व तेना॑प्नोति॒ सर्वं॑ जयति ॥

17.0.14 TS 2-3-11-5

श॒तमा॑नं भवति श॒तायुः॒ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॒ये
प्रति॑ तिष्ठ॒ति

17.0.15 EK 1-9-3

सु॒म॒ङ्गली रि॒यँ व॒धूरि॒माꣳ सं॑मेत॒ पश्य॑त ।
सौभा॑ग्य म॒स्यै द॒त्वाया थास्तँ॒ विपरे॑तन ॥

17.0.16 EK 1-4-1

इ॒मां त्वमिं॑न्द्र मीढ्वः सुपु॒त्राꣳ सु॒भगां॑ कृणु ।
दशा॑स्यां पु॒त्राना धे॑हि॒ पति॑मेका द॒शं कृ॑धि ॥ 6 ॥

17.0.17 Rig Veda Sri Suktam Kila

श्रीर् वर्चस्व मायुष्य मारो॑ग्य मावि धाच्छोभ मानं महीयसे॑।
धान्यं धनं पशुं बहुपुत्र लाभं शतसं॑वत्सरं दीर्घमायुः॑ ॥

17.0.18 Parishista Mantraha

शतं जीव शरदो वर्धमान इत्य मिथिकमो॑ भवति शत मिति शतं
धी॑र्ग मायुर् मरुत येना वर्थ यन्थि शतमे न मेव शथार्थ्
मानं भवथि शत मनन्थं भवथि शतं
ऐश्वर्यं भवथि शथमिथि शतं दी॑र्घमायुः

17.0.19 TB 1-8-9-1

श॒तमा॑नो भवति श॒तक्ष॑रः । श॒तायुः॒ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः ।
आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॒ये प्रति॑ तिष्ठति । आयु॒र्वै हिर॑ण्यम् ।
आ॒यु॒ष्यां, ए॒वैनं॑ म॒भ्यति॑ क्षरन्ति । तेजो॒ वै हिर॑ण्यम् ।

ते॒ज॒स्यां, ए॒वैनं म॒भ्यतिं क्षरन्ति । वर्चो॒ वै हिरं॑ण्यम् ।
व॒र्च॒स्यां, ए॒वैनं म॒भ्यतिं क्षरन्ति ॥

17.0.20 TB 3-8-15-3

श॒ताय॒ स्वाहे॒त्यां॑ह ।
श॒तायु॒र्वै पुरु॑षः श॒तवी॑र्यः । आयु॑रे॒व वी॒र्यं॑मव॑रुन्धे ।
स॒हस्रा॑य॒ स्वाहे॒त्यां॑ह । आयु॒र्वै स॒हस्र॑म् । आयु॑रे॒वा-व॑रुन्धे ॥
सर्व॑स्मै॒ स्वाहे॒त्यां॑ह । अप॑रिमितमे॒वाव॑रुन्धे ॥

17.0.21 TB 3-11-9-8

ते॒ज॒स्वी य॑श॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी स्या॒मिति॑ ।
प्राणाहोतु॒र्द् धिष्ण्या॒ दुथ्स॑र्पेत् । येयं प्रागा॒द् यश॑स्वती ।
सा मा॒ प्रोर्णो॑तु । तेज॑सा॒ यश॑सा ब्रह्मवर्च॒सेनेति॑ ।
ते॒ज॒स्व्येव॑ य॑श॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति ॥

17.0.22 TB 3-7-1-1, 3-7-1-2

सर्वा॒न्. वा ए॒षोऽग्नौ काम॒ान् प्रवे॑शयति ।
यो॑-ऽग्नी नं॑न्वा॒धाय॑ व्र॒त मु॒पैति॑ ।
स यदनि॑ष्ट्वा प्रया॒यात् । अका॑मप्रीता, एनं॒ काम॒ा नानु॒ प्रया॑युः ।

अ॒ते॒जा, अंवी॒र्यः॑ स्यात् । स जु॑हुयात् । तुभ्यं॒ ता, अंङ्गिरस्तम ।
विश्वाः॑ सुक्षि॒तयः॒ पृथंक् । अग्ने॒ कामांय येमिर॒ इतिं ।
कामांने॒वास्मिंन् दधाति ।
कामंप्रीता एनं॒ कामा॒ अनु॒प्रयां॑न्ति । ते॒ज॒स्वी वी॒र्यां॑वान् भवति ॥

17.0.23 TB 2-6-4-6

सिं॒ꣳहस्य॒ लोम॒ त्विषिं-रिन्द्रि॒याणिं ॥
अङ्गा॑न्या॒त्मन्-भि॒षजा॒ तद॒श्विना॑ । आ॒त्मान॒मङ्गै॒ः समंधा॒थ् सरंस्वती ।
इन्द्रंस्य रू॒पꣳ श॒तमांन॒मायुः॑ ।

17.0.24 TB 2-3-2-4, 2-3-2-5

प॒शुभ्योऽधीन्द्र॑म् ।
तदिन्द्रँ॒यशं आर्च्छत् । तदेंनं॒ नाति॒ प्राच्यंवत ।
इन्द्रं इव यश॒स्वी भंवति ।

17.0.25 TS 1-6-1-1

सं त्वां सिञ्चामि॒ यजु॑षा प्र॒जामायु॒र्द्धनं च ।

17.0.26 TB 3-12-5-4, 3-12-5-5

ए॒तैरायु॑ष्कामः । प्र॒जाप॒शुका॑मो वा
पु॒रस्ता॒-द्दश॑होतार॒-मुद॑ञ्च॒-मुप॑दधाति यावत्प॒दं ।
हृद॑यँ॒ यजु॑षी॒ पत्न्यौ॑ च । द॒क्षि॒ण॒तः प्राञ्चं॒ चतु॑र्.होतारं ।
प॒श्चादुद॑ञ्चं॒ पञ्च॑होतारं । उ॒त्त॒र॒तः प्राञ्च॒ꣳ षड्हो॑तारं ।
उ॒परि॑ष्टा॒त् प्राञ्चꣳ स॒प्तहो॑तारं । हृद॑यँ॒यजूꣳषि॒ पत्न्य॑श्च ।
य॒था॒व॒का॒शं ग्रहान्॑ । य॒था॒व॒का॒शं प्र॑तिग्र॒हान्॑लो॒कं पृ॒णाश्च॑ ।
सर्वा॑ हास्यै॒ता दे॒वताः॑ प्री॒ता अ॒भीष्टा॑ भवन्ति ।

17.0.27 TB 3-10-1-1

रो॒च॒नो रोच॑मानः-शोभ॒नः-शोभ॑मानः क॒ल्याणः॑ ॥